

Iz knjige "SVJEDOČANSTVO GLORIE POLO"

...

"Ne ukradi

U sedmoj zapovijedi, - Ne ukradi – bila sam ponovno posve sigurna u svojoj stvari da ću biti uvrštena među vrlo časne i ništa si nisam imala predbaciti!

Ali mi je GOSPODIN BOG pokazao na drastičan način da su u mojoj kući mnoge veoma hranjive životne namirnice počele propadati i gnjiliti, jer smo mi jednostavno na veliko kupovali i sve nismo mogli pojesti; dakle, dok sam puštala da propadaju životne namirnice, na čitavom svijetu (pa i oko mene) je bilo toliko gladi i dok mi je ON to stavljao pred oči, samo je k tome rekao:

„JA sam bio gladan i pogledaj što si učinila s tim što sam ti dao, - ti si to malo cijenila i dopustila da se pokvari; MENI je bilo hladno, a pogledaj kako si se dala zarobiti modnom strujom i vanjskim izgledom. Koliko novca si izdala za injekcije da bi postala mršavijom. Ti si također postala ropkinjom svojega vlastitog tijela. Svoje tijelo si učinila božanstvom, idolom.“

I naš GOSPODIN mi je stavio pred oči i otkrio da sam suodgovorna za veliko siromaštvo u našoj zemlji i da sam također i u ovoj BOŽJOJ zapovijedi na sebe navalila krivnju.

Također me je ON upozorio da sam svaki put kada sam govorila zlo o nekome, njemu ukrala njegovu čast. I da se to popravi, da se to vrati natrag, gotovo je nemoguće. Bilo bi mnogo jednostavnije da sam nekome ukrala novčanicu, jer bih tada mogla jednostavno vratiti natrag novčani iznos, da svoj prijestup ispravim. Stoga je također oduzimanje „dobrog glasa“ jednom čovjeku mnogo teža krađa nego li krađa neke stvari ili novca.

I svoju djecu sam okradala kada sam im uskraćivala da budem dobra domaćica i majka za njih, nježna majka, koja se brine za djecu, koja je uvijek kraj njih i praktičan im je primjer za nesebičnu i posve predanu ljubav.

A ne majka koja samo ide naokolo ulicama a djecu ostavlja samu kući pod zaštitom TV-aparata kao zamjenskog oca i kompjutora kao zamjenske majke i u krugu mnogih video igrački kao zamjensku braću i sestre.

I da bih smirila svoju savjest kupovala sam im za skupi novac uvijek samo odjeću najboljih marki da barem u školi i kod prijatelja mogu pobuditi dojam i izazvati zavist. Još više sam bila zastrašena kada sam vidjela svoju majku kako si prigovara i pita se da li je bila dobra majka. I to, makar je moja majka bila vrlo pobožna i dobra žena, kućanica i majka obitelji, koja nas je uvijek iznova opominjala, koja nas je ljubila i pokazivala nam kako je zabrinuta za nas i za naše dobro.

Jednako tako je također i moj otac uvijek iznova na svoj način pokazivao, kako nas rado ima, i da smo mi najvažnije u njegovu životu. I dok sam bila uronjena u te misli, rekla sam samoj sebi:

„Što će pak sa mnom biti koja ni jedanput nisam gotovo ništa dala svojoj djeci; vi možda ne zapazate da ja sada više tu neću biti; vjerojatno neću otići od vas!“

Kod tih riječi hladna jeza je prošla mojim leđima, popraćena boli, koja je kao mač prošla sredinom mogega srca.

Stidjela sam se zbog svojeg zatajenja na svim područjima. Morate znati da se u „Knjizi života“ sve može tako vidjeti, kao na filmu. Tako sam ja vidjela također tamo i kako se moja djeca jednom zgodom među sobom zabavljaju i rekoše slijedeće:

„Nadam se da moja majka treba nešto duže dok dođe kući, nadam se da je u prometnoj gužvi, jer je moja majka vrlo dosadna i čitavo vrijeme može samo zanovijetati i kritizirati.“

Kakav li je udarac to bio od trogodišnjeg djeteta i nešto starije kćerke čuti, kako oni govore o svojoj okrutnoj majci.

I ponovno sam postala svjesna da sam im ukrala pravu majku. Nisam im ponudila ugodan dom. Spriječila sam im da u dječjim godinama – po mojem uzoru – mogu upoznati BOGA.

I nisam im pokazala kako se ljubi bližnjega. Jer je to jednostavno tako: Ako ne ljubim svoje bližnje, neću ni s našim GOSPODINOM BOGOM nikako drugovati; i ako ja sama nemam nikakvo suosjećanje i nikakvo milosrđe i ne primjenjujem ih u praksi, tada ne mogu također ni biti s BOGOM; i tako ne mogu također BOGU nikoga bliže dovesti ili mu predati vjeru.

Jer BOG je LJUBAV..."

..